

Een nieuw lied van een droevige moord

bron

exemplaar Koninklijke Bibliotheek Den Haag, signatuur: Lbl KB Wouters 28017
Een nieuw lied van een droevige moord. J. Wendel, Amsterdam z.j.

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_nie098nieu01_01/colofon.htm

© 2010 dbnl

Een nieuw lied,

Van een droevige Moord, door eene aanzienlyke Jonge Dochter van 19 Jaren, binnen Doeveren gepleegd, welke door haar Minnaar bezwangerd zynde, en valschelyk van hem verlaten, uit liefde en wraakzucht hem op eene wreede wys om het leven heeft gebragt, breeder te lezen of te zingen.

Wys: ô Holland Schoon, &c.

1.

Kom vrienden luister na dit Lied
 Wel waardig op te merken,
 't Geen te *Doeveren* is geschied,
 Wat d' liefde uit kan werken,
 Een tedre Maagd van deugd en eer;
 Zy had geen troost van Ouders meer
 Moest in haar lente jaaren,
 De grootste smart ervaren.

2.

Een valschaard bood zyn liefde haar aan,
 Met traanen en duizend eeden,
 Zwoer hy, ik wil myn hart voortaan
 Geheel aan uw besteeden;
 Ach! schenk my doch uw wedermin
 Gy, gy alleen staat in myn zin,
 Ik kan buiten u niet leeven,
 Dus wilt my 't jawoord geven.

3.

Zy merkte niet zyn snoode list,
 Om maar haar eer 't ontroven,
 En sprak: mag ik u dan gewis,
 Op zulk een eed gelooven,
 'k Bemín u dan in eerbaarheid,
 Myn hart blyft aan u toegeweid,
 Den Hemel zal ons geeven,
 Eens in den Echt te leeven.

4.

Maar ach helaas! zy werd bevrugt,
 Zy ging 't hem openbaaren,
 En smeekte met een diepe zucht,
 Haar eer doch te bewaaren,
 Maar hoor eens welk een vals bestaan,
 Toen is hy van haar af gegaan,
 Hy ging haar snood verlaaten,
 Geen klagen kon haar baten.

5.

Hy met een valsch en boos gemoed
 Ging dadelyk heenen treden,
 Een andre Maagd van geld en goed,
 Heeft hy haar min gebeden,
 Die vroeg hy dadelyk om de trouw
 En storte dus zyn lief in rouw.
 Die zulks met angst en schromen
 Ook spoedig heeft vernomen.

6.

Zy zucht en klaagde om haar lot,
 Deed daaglyks niet dan treuren,
 En sprak ontroerd, ach groote God!
 Hoe moet myn hart verscheuren,
 Van diep gepyns en groot hartzeer,
 Storte zy in zwaare krankbed neêr,
 Haar Sterfuur scheen te naderen,
 Haar bloed verstyfd in aderen.

7.

Zy zond in 't veege ogenblik,
 Dat haar de dood kwam dreigen,
 Haar dienstmaagd vol van angst en schrik;
 Zy kon 't haar niet verzwynen,
 Zie daar een Brief breng die met spoed
 Hy is getekend met myn bloed,
 Al ben ik schier bezweken,
 Ik moet myn Minnaar spreken.

8.

Breng deze Brief, zegt zy; terstond,
 En hy moet zeker komen,
 Myn ziel die is geheel doorwond,
 Hy heeft geen kwaad te schromen
 Ik kan niet sterven doch gerust,
 Voor hy op 't laatst my heeft gekust,
 Kom spoed u daadelyk heenen,
 Myn hoop is doch verdweenen.

9.

De valsaard kwam op 't ogenblik,
 Sprak wreed en onbezonnen,
 Wat wilt gy van my? weet dat ik
 Niets met uw heb begonnen,
 Wat wilt gy doch met zulk een Brief,
 Ik heb gewis een ander Lief,
 Tot echte Vrouw verkooren,
 Kan dus naar u niet hooren.

10.

Ach! sprak zy ik heb geen begeer,
 Als u voor 't laatst te kusschen,
 En dan myn liefde en trouw zo teer,
 Maar in het Graf te blussen,
 Ach! laat de laatste afscheids groet,
 Noch troosten myn bedrukt gemoed
 Dan wil ik gerust maar sterven,
 En beter lot beêrven.

11.

Hier op stond zy van 't Ledikant,
 Is naar hem toegevlogen,
 Met 't blinkend mes al in haar hand,
 En met verwilderde oogen,
 En gilde en schreeuwde overluid,
 Verrader! valsche en snode guit,
 Mag ik uw niet genieten,
 Dan zal 'k u bloed vergieten.

12.

Een ander zal zo min als ik
 Uw liefde ondervinden,
 De dood met al haar angst en schrik,
 Zal u en my verslinden,
 Zy drong het mes hem door de hals
 Zie daar, trouwloze vriend! zo vals
 ô Snoode Eedverbreeker:
 God zelf is hier u wreeker.

13.

Zy viel op 't doode Ligchaam neêr
 En heeft zyn bloed gedronken.
 Nam toen verwoed het mes ook weêr
 En voelde haar drift ontvonken
 Zy sneed hem 't ligchaam op, ô ja!
 En rukte het hart daar uit weldra,
 En deelde 't in vier stukken,
 Om 't daadlyk in te slikken.

14.

In al die woede en razerny,
 Gelyk als een bezeten,
 Schreef zy terstond een Brief hier by,
 En liet 't de Rechter weeten,
 Ach! wat heeft liefde en eer alkragt,
 Ik heb een wreede daad volbragt.
 Ik moet myn jeugdig leeven,
 Uw, Rechters! overgeeven.

15.

De Rechters deeden onderzoek,
 En namen haar gevangen,
 Zy riep standvastig en zeer kloek,
 Dit is juist myn verlangen,
 men bragt haar aanstonds in 't verhoor
 En vroeg na de oorzaak van die moord
 Elk toonde zyn medelyden,
 Doch kon haar niet bevreiden.

16.

Zy sprak een zuivre liefdens band,
 Had my met hem verbonden,
 Ik schonk hem 't allerbeste pand,
 Hy heeft myn eer geschonden,
 Zyn hart dat my zo dierbaar blyft,
 Rust nu in 't myne, heel verstyft,
 Wou hy myn schandelyk haten,
 Ik konde hem niet verlaaten.

17.

men plaatste haar volgens recht en wet
 En hield haar toen gevangen,
 Drie maanden lang, hier wel op let,
 Zy toonde haar verlangen,
 Bad daaglyks tot den Opperheer;
 Het sterven dat is myn begeer,
 Ach mogt ik in myn leiden,
 Maar van de waereld scheiden.

18.

Den Hemel hoorde haar droeve klagt
 En wilde zig erbarmen,
 Zy heeft een Zoontje voortgebracht,
 Met groote angst en kermen,
 Een lief en welgeschapen Kind,
 waar door men haar zo troostloos vint
 Dat zy met bitter klagen,
 Niets dan de dood deed vragen.

19.

Men bragt de Leeraar die zy zag,
 Zy was byna bezweeken,
 Hy hoorde al haar droef geklag,
 En troosten haar in zyn spreken,
 Gy hebt een wreede daad begaan,
 Maar God die 't al kan gadeslaan,
 Kent de onschuld van u harte.
 Hy schenkt u vreugd na smarte.

20.

Men bragt haar op het Treurtoneel
 Zy met gevouwen handen,
 Aanzag het Valblok als haar deel,
 Doch riep met veel verstanden,
 Ik sterf; ô God! met zonden rouw;
 Ik sterf; maar op U woord getrouw,
 Ach! wilt myn geest ontvangen,
 De dood is myn verlangen.

21.

Kom spiegelt u, ô dochterschaar,
 Wilt nooit naar Jongmans eeden,
 U stellen in het grootst gevaar,
 Gy zyt zeer ligt bestreeden,
 En Jongmans die zo schandlyk doet,
 Verlaat u eigen vleesch en bloed,
 door veinzery of streeken,
 God zal het eenmaal wreeken.

Een nieuw lied.

Op een Aangenaame Wys.

1.

- Kom jonge Meisjes groot en klein,
 Die zich hier laten vinden,
 En wilt nu niet meer droevig zyn,
 Om dat gy hebt geen beminden,
 En houd maar moed het zal beter gaan,
 Want ziet den stryd is haast gedaan. bis.
- 2 De plaats is hier omtrent gesteld,
 Gy hoeft niet ver te loopen,
 Alwaar dat gy voor weinig geld,
 Een schoon Minnaar kunt koopen,
 Daarom zo eindigt uwe smart,
 Wilt spoedig loopen naar de Mart. bis.
- 3 Ey kyk! geboggelde Tryn voorwaar,
 Ach! ziet haar maar eens lopen,
 Zy heeft al twee Plaketten klaar,
 Om een Minnaar te kopen,
 Zy is verbleid dat dit gebeurt,
 Want zeven Jaar heeft zy getreurd. bis.
- 4 Kato en Griet hebben langen tyd,
 Van een Minnaar gesproken,
 Zy hebben hier gelyk men ziet,
 Hun Spaarpot opengebroke,
 Al zyn zy ook wat oud en styf,
 Zy hebben gaarn tydverdryf. bis.
- 5 Men ziet den Koopman belaaden staan,
 Ach Meisjes wilt toch zo niet loopen,
 De Markt is nog niet afgedaan,
 Gy kunt nog Vreyers kopen,
 Daarom wilt niet zo spoedig zyn,
 Ik heb nog Jongmans groot en klein. bis.
- 6 Neeltje de Linnenaister goed,
 Als zy dit kwam te hooren,
 Toen is zy gezwind en met 'er spoed,
 Zy gaf geen moed verlooren,
 Haar Hembd heeft zy in de Lommert gebrogt,
 Daar voor heeft zy een Minnaar gekogt. bis.

- 7 Hier ziet men nu de Meisjes al,
 Zy komen met heele troupen,
 Zy willen hier in alle geval,
 Hun Geld hier aan versnoepen,
 Daarom gezwind niet lang bedogt,
 Den Koopman is haast uitverkogt. bis.
- 8 De Meisjes uit de Stad Amsterdam,
 Men ziet ze met heele hoopen,
 Zy kunnen niet rusten by dag of nagt,
 Zy willen een Jonkman kopen,
 Want vryen durven zy zelven niet,
 Dat is voor haar een groot verdriet. bis.
- 9 Den Koopman durft in het geheel,
 De Markt niet meer te genaken,
 Hy roept had ik 'et maar zo veel,
 Als ik 'er kwyt kon raken,
 Want het is hier zo magtig schraal,
 Dit ondervinden wy altemaal bis.
- 10 Dat vroomme Naatje hoort eens aan,
 Als zy dit had vernomen,
 Toen is zy na de Markt gegaan,
 Maar is te laat gekomen,
 Van droefheid groot maakt zy misbaar,
 Dat zy kan koopen geen Minnaar.
- 11 De Koopman die is nu aan 't end,
 Ziet hoe hem du Meisjes plagen,
 Zy moeten blyven in ellend,
 Misschien krygt hy nog slagen,
 Daarom wit maar naar huis toe gaan,
 Want ziet de Markt is afgedaan. bis.
- 12 Voor 't laatst dan Meisjes allegaar,
 Die zig nu hier vergaaren,
 En wilt maar op een ander Jaar,
 Uw Geld zuinig bewaaren,
 Koop dan een Jonkman hups en fyn,
 Hy zal uw helpen uit uw pyn.

Te Amsterdam, by J. WENDEL . op de Angeliersgragt.